

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3106/2024
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Даница Константиновић адвокат из ... против туженог Града Новог Сада, Градска управа за инспекцијске послове, Сектор грађевинске инспекције Нови Сад, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 552/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 552/24 од 17.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 552/24 од 17.07.2024 . године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 547/22 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.04.2019. године до 31.03.2020. године исплати 149.122,90 динара са законском затезном каматом на појединачно месечно опредељене износе, од доспелости до исплате, као и да на наведене износе уплати и припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање за тужиоца у висини према обрачуну надлежних служби: Републичког фонда за здравствено осигурање, Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и Националне службе за запошљавање, на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати трошкове парничног поступка у износу од 139.522,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 552/24 од 17.07.2024.године, одбијена је жалба и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 547/22 од 17.01.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.04.2019. године до 31.03.2020. године. Побийана одлука је заснована на утврђеном чињеничном стању да је тужила у спорном периоду обављала послове ... Сектора за грађевинске инспекције-главни грађевински инспектор, да је поред послова руковођења обављала и послове грађевинског инспектора на терену са половином радног времена по ком основу тужени тужили није исплатио увећање коефицијента од 20%, сходно члану 5 став 2 алинеја 3 Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у државним органима. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиле усвојен заснована је на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у конкретном предмету, а указивање туженог на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим уколико се тужбени захтев односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијеног дела, у смислу одредбе члана 403 став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона прописано је да

ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужиља је поднела 26.04.2022. године а вредност предмета спора је 149.122,90 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, а да побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић